

A Törvényszék 2018. július 13-i ítélete – Star Television Productions kontra EUIPO – Marc Dorcel (STAR)

(T-797/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy – Megszűnés megállapítása iránti eljárás – STAR európai uniós ábrás védjegy – A védjegy tényleges használatának hiánya – A 207/2009/EK rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 58. cikke (1) bekezdésének a) pontja]”)

(2018/C 352/40)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Star Television Productions Ltd (Tortola, Egyesült Királyság) (képviselő: D. Farnsworth solicitor)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: V. Ruzek meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Marc Dorcel SA (Párizs, Franciaország) (képviselő: B. Soyer ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Star Television Productions és a Marc Dorcel közötti megszűnés megállapítása iránti eljárással kapcsolatban 2017. szeptember 14-én hozott határozata (R 1519/2016-2. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Star Television Productions Ltd.-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 42., 2018.5.2.

2018. június 27-én benyújtott kereset – WV kontra EKSZ

(T-388/18. sz. ügy)

(2018/C 352/41)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: WV (képviselő: É. Boigelot ügyvéd)

Alperes: Európai Külügyi Szolgálat

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— állapítsa meg keresetének elfogadhatóságát és megalapozottságát;

- következésképpen, miután előzetesen és a Törvényszék eljárási szabályzata „Pervezető intézkedések” című 89. cikke (3) bekezdésének d) pontja alapján elrendelte, hogy az alperes nyújtson be minden, a jelen ügyre vonatkozó iratot és dokumentumot, különösen: a megbízást és a kinevezésre jogosult hatóság által lefolytatott belső biztonsági vizsgálat megállapításait; az EKSZ által készített valamennyi olyan dokumentumot, illetve hozott belső határozatot, amely a bizonyos dokumentumok felperes általi állítólagos megszerzésére és információknak a felperes által bármely harmadik államnak (Izrael/Törökország) történő esetleges átadására vonatkozó vádakkal kapcsolatos, a pontos időpontokat, az állítólag megosztott információkat és konkrét bizonyítékokat, valamint az átadott információkat és a biztonsági vizsgálat válaszát; a 2016. július 27-i történésekkel kapcsolatban állítólag készített dokumentumokat és/vagy hozott belső határozatokat, különösen az EKSZ Főtitkárságának a felperesnek a Törökország részlegből való kizárásával kapcsolatos feljegyzését; az [X] által 2015 szeptemberében [Y-nak] küldött elektronikus levelet, amely állítólag „lényegében a magatartásával kapcsolatos komoly problémákra” utal; a felperes különböző áthelyezéseinek jellegére vonatkozó információkat annak tisztázása érdekében, hogy az áthelyezésekre az álláshelyével és/vagy azon túlmenően került-e sor; az EKSZ Törökország részlegének rendelkezésére bocsátott nemzeti szakértők megbízási feltételeit, amelyek tükrözik a különböző tagállamokkal 2015 júniusában az említett részleg létrehozása érdekében kötött megállapodást; a felperes, a Személyzeti Bizottság egy képviselője és a kinevezésre jogosult hatóság részvételével 2017. május 18-án tartott ülés jegyzőkönyvét; [Z] és az EU törökországi küldöttségének vezetője közötti, 2017. július 10-én történt elektronikus levélváltást;
- semmisítse meg a személyzeti szabályzat 24. cikke alapján benyújtott segítségnyújtás iránti kérelmet hallgatólagosan elutasító 2017. szeptember 4-i határozatot;
- semmisítse meg az Ares(2018)1705593 hivatkozási számú 2018. március 28-i, ugyanezen a napon közzétett határozatot, amelyben a kinevezésre jogosult hatóság elutasítja a felperes által a személyzeti szabályzat 24. cikke alapján benyújtott segítségnyújtás iránti kérelem hallgatólagos elutasításával szemben 2017. november 29-én benyújtott, R/510/17 hivatkozási számú panaszt;
- az Európai Unió Törvényszéke eljárási szabályzatának 134. cikke alapján kötelezze az alperest az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes egyetlen jogalapra hivatkozik, amely a segítségnyújtási és gondoskodási kötelezettség megsértésén, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) 1e. cikke (2) bekezdésének, valamint 12., 12a., 22b., 24., 25. és 26. cikkének megsértésén, a megfelelő ügyintézés elvének megsértésén, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata IX. melléklete 1. és 2. cikkének megsértésén, továbbá a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása [helyesen: kezelése] tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 8., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.) megsértésén alapul.

A felperes a jogalap keretében hivatkozik továbbá különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája 41., 47. és 52. cikkének megsértésére, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény megsértésére, a védelemhez való jog megsértésére, valamint joggal való visszaélésre és eljárással való visszaélésre, továbbá a bizalomvédelem elvének és a fegyveregyenlőség elvének nyilvánvaló megsértésére.

A felperes a jogalap keretében végül azon elv megsértésére hivatkozik, miszerint az adminisztráció csak jogilag megengedhető indokok alapján hozhat határozatot, azaz olyan releváns indokok alapján, amelyek nem tartalmazznak nyilvánvaló ténybeli vagy jogi mérlegelési hibát (hibákat), valamint hivatkozik az arányosság elvének, a kontradiktórius eljárás elvének, a megfelelő ügyintézés elvének és a jogbiztonság elvének megsértésére, továbbá az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) megsértésére.

Az így felhozott kifogás az, hogy a kinevezésre jogosult hatóság azáltal, hogy az említett körülmények között hozta meg a megtámadott határozatot, és ezt követően elutasította a felperes panaszát, nyilvánvalóan nem alkalmazta és értelmezte helyesen a személyzeti szabályzat rendelkezéseit és a fent említett elveket, ugyanis ténybeli és jogi szempontból is pontatlan indokokra alapította határozatát, következésképpen a felperest olyan jogellenes adminisztratív helyzetbe hozta, amelyben a megállapított tények és a segítségnyújtás iránti kérelem elutasítása között egyáltalán nincs megfelelés.